

somhed i andet EF-land, men som ønsker at udføre *tjenesteydelser* her i landet, d. v. s. lejlighedsvis at udføre installationsarbejder her, har kravet i lovens § 4, stk. 1, nr. 1, om værksted eller kontor med telefon i vedkommende elektricitetsforsyningsanlægs forsyningsområde derimod karakter af en sådan hindring. Personer, der har autorisation i ét forsyningsområde og har værksted m. v. dér, og som ønsker lejlighedsvis at udføre installationsarbejder m. v. i andet forsyningsområde, kan nemlig i modsætning til den udenlandske mester få autorisation i dette forsyningsområde uden at oprette et yderligere værksted m. v.

Direktivet om overgangsforanstaltninger (64/427) medfører både for etablering og tjenesteydelser en pligt til at ophæve kravet om beståelse af den danske prøve i forhold til en EF-statsborger, hvis han i sit hjemland har udøvet en tilsvarende virksomhed på en nærmere angivet måde og i et nærmere angivet tidsrum.

Under de opklarende drøftelser med fællesskabernes kommission er det dog oplyst, at man i disse tilfælde på anden måde kan sikre sig, at installationerne udføres med nødvendigt kendskab til de danske installationsforskrifter.

Efter direktivet kan man som bevis for, at den pågældende EF-statsborger har de fornødne kundskaber og færdigheder, kræve, at han faktisk har udøvet tilsvarende virksomhed i sit hjemland

a) enten igennem 6 på hinanden følgende år som selvstændig virksomhedsindehaver, eller som ansvarlig leder af installationsafdelingen inden for vedkommende virksomhed,

b) eller gennem 3 år som under a) nævnt, hvis den pågældende kan bevise, at han har gennemgået en forudgående uddannelse i faget af mindst 3 års varighed, godkendt ved et certifikat, anerkendt af vedkommende stat eller anset for fuldt ud gyldigt af en kompetent faglig organisation,

c) eller igennem 3 på hinanden følgende år som selvstændig virksomhedsindehaver, når den pågældende kan bevise, at han har arbejdet i faget som ansat hos andre i mindst 5 år,

d) eller gennem 5 på hinanden følgende år i ledende stilling, hvoraf mindst 3 år med tekniske funktioner, der indebærer ansvar for i det mindste en vis gren af virksomheden, hvis den pågældende kan bevise, at han har gennemgået en forudgående uddannelse som under b) nævnt.

I de under a)-c) nævnte tilfælde må den pågældendes virksomhed ikke være ophørt mere end 10 år før tidspunktet for ansøgning om tilladelse til at udøve virksomheden i et andet medlemsland.

Til § 1, 1), 2), 3) og 4).

Efter bestemmelserne bemyndiges ministeren for offentlige arbejder til at udfærdige regler, hvorefter der gives statsborgere i et andet EF-land, som kan godtgøre, at de opfylder de betingelser, der er angivet i direktiv 64/427, adgang til uden at have bestået en af ministeren for offentlige arbejder godkendt prøve,

a) at etablere sig som autoriseret elektroinstallatør, når de pågældende i øvrigt opfylder bestemmelserne i lovens § 4, stk. 1, 1), 2) og 4), samt

b) at udføre de af loven omhandlede arbejder uden at have etableret sig i Danmark. Dette svarer noget til den gældende ordning, jfr. lovens § 4, stk. 2, hvorefter danske virksomheder, der har autorisation („hjemstedsautorisation“) ved et el-værk, har ret til at opnå „tillægsautorisationer“ for at kunne udføre arbejder inden for andre el-værkers forsyningsområder. EF-statsborgere, der i deres hjemland faktisk lovligt driver el-installationsvirksomhed skal således kunne opnå „tillægsautorisation“ i danske el-værkers forsyningsområder.

I de under b) nævnte tilfælde må der derfor — udover sikkerhedsstillelse som nævnt i lovens § 4, stk. 2 — kunne stilles krav, om at den pågældende *aktuelt*, lovligt udøver virksomheden i sit hjemland.

I begge grupper af tilfælde a) og b) vil der endvidere blive stillet krav om, at den pågældende, hvis han ikke behersker det danske sprog, i sin virksomhed ansætter en ansvarlig medarbejder, der har det fornødne kendskab til gældende danske installationsforskrifter m. v. Efter oplysning fra EF-kommissionen, som spørgsmålet har været drøftet med, vil et sådant krav kunne stilles.

I den af ministeren udfærdigede bekendtgørelse vil der endvidere blive givet nærmere forskrifter om, hvilke bevisligheder der udkræves, og i hvilken form de skal gives. Det skal bemærkes, at det formentlig vil vise sig mest praktisk at foreskrive, at de fornødne bevisligheder afgives til ministeriet for offentlige arbejder, således at ministeriet efter stedfunden prøvelse af bevislighederne afgiver en erklæring herom, der derpå af den pågældende må fremvises for det eller de el-værker, inden for hvis forsyningsområde han søger autorisation, på tilsvarende måde som danske statsborgere må fremvise deres eksamensbevis. Det vil da alene påhvile værket at tage stilling til opfyldelsen af lovens bestemmelser angående værksted, sikkerhedsstillelse m. v. (§ 4, stk. 1, 1) 2) og 4)), for så vidt angår „hjemstedsautorisationer“, og sikkerhedsstillelse samt solvensbetingelsen (§ 4, stk. 1, 2) og 4)), for så vidt angår „tillægsautorisationer“.